

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 95:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af gensplejsede fødevarer.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.
(Fremsat 5/3 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen): Forslagsstillerne opfordrer regeringen til at arbejde for mest mulig mærkning af de gensplejsede fødevarer. Det mener jeg faktisk i al beskedenhed, regeringen har gjort hele vejen igennem og også med resultat, ikke mindst når man ser på, hvad der var udgangspunktet i det oprindelige forslag til EU-regler om mærkning af gensplejsede fødevarer, som vi blev præsenteret for.

Regeringen har faktisk hele vejen igennem været meget optaget af at sikre forbrugernes valgfrihed bedst muligt, og det er også derfor, vi målbevidst har arbejdet på at sikre den bedst mulige mærkningsordning.

Udgangspunktet var, som nogle måske husker, at hvis gensplejsning kun havde landbrugsmæssig interesse, skulle fødevarerne ikke mærkes. Dette udgangspunkt blev siden ændret – bl.a. på grund af Danmark – til, at hvis det analytisk var muligt at påvise en forskel på gensplejsede produkter sammenlignet med ikkegensplejsede produkter, skulle det gensplejsede produkt mærkes. Jeg vil faktisk tillade mig at påstå, at det er en markant forbedring, når det gælder information til forbrugerne.

Med forslaget til folketingsbeslutning, som vi har her, ønsker man fra forslagsstillerens side at gå et skridt videre. For det første vil man have mærket de fødevarer, hvor det ikke analytisk er muligt at påvise nogen forskel på det produkt, der er fremstillet på baggrund af gensplejsning, og det produkt, som er mere traditionelt fremstillet. Det er produkter som f.eks. raffineret soja-, majs- og rapsolie, hvis jeg skal begrænse mig til de produkter, det i dag er muligt at finde på markedet, og det ser jeg intet problem i.

Ønsket om fuld mærkning uanset påviselighed er i fuld overensstemmelse med regeringens holdning. Det har således hele tiden været regeringens opfattelse, at hvis en fødevarer er

fremstillet af gensplejsede råvarer, skal forbrugerne have oplysning om det, hvad enten der kan måles en forskel eller ikke, og den holdning har vi selvfølgelig også gjort gældende under forhandlingerne i EU. Det er desværre hidtil ikke lykkedes at komme igennem med dette synspunkt, men det er selvfølgelig klart, at vi fortsat vil presse på med dette synspunkt i EU-sammenhæng ved enhver given lejlighed.

Det ser imidlertid ud til – hvad jeg synes er glædeligt – at detailhandelen er enig med regeringen på dette punkt. En række detailhandelsorganisationer har stillet krav til deres leverandører for at få opfyldt et krav om mærkning, også af de produkter, hvor der ikke analytisk kan måles nogen forskel. Dermed ser det ud til, at det ad denne vej kan lykkes at give forbrugerne det nødvendige informationsgrundlag, så forbrugerne kan foretage det, vi måske kunne kalde et informativt valg.

Når det gælder de produkter, hvortil man ved, at der er anvendt en gensplejset råvare, men hvor det ikke ved analysemetoder er muligt at påvise en forskel i forhold til den GMO-producerede fødevarer, den traditionelle fødevarer, kan jeg samtidig love, at regeringen vil fortsætte sine bestræbelser på at få dem inddraget under mærkningskravet. Det er også klart, at vi i de kommende drøftelser om fælles EU-regler for foder vil fortsætte arbejdet for de bedst mulige mærkningsregler.

I beslutningsforslaget opfordrer forslagsstillerne også til mærkning af fødevarer, der indikerer fremstillet ved hjælp af gensplejsede organismer. Dermed ønsker forslagsstillerne, at også produkter som mælk og kød fra dyr, der er fodret med gensplejset foder, skal mærkes. Det mener jeg ganske enkelt ikke er gennemførligt. For det første nedbrydes foderet i dyrene under fordøjelsen, og den omstændighed, at dyrene er fodret med gensplejset foder, bevirker derfor ikke nogen ændringer i dyrets kød eller mælk.

For det andet vil det være noget nær umuligt at tilrettelægge en effektiv og – hvad måske er mere vigtigt – troværdig kontrol, for en sådan kontrol vil være overordentlig intensiv, idet der reelt er tale om en løbende offentlig overvågning af hele foder- og husdyrproduktionen. Og jeg kan love, at en sådan kontrol vil kræve mange ressourcer og måske være tættere på et overvågningssamfund, end vi i bund og grund bryder os om.